

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e271544/facsimile.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1849.

Beretning

N° 422.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Søndrede og en og tyvende (125de) Møde.

(Den udelte Behandling af Grundloven. § 63 c.)

Justitsministeren: Alereede under den foreløbige Behandling har Ministeriet gjennem to af dens Medlemmer udtalt de Ansættelser, som hos det have gjort sig gjældende om denne Sag, der nu ligger for til udelte Behandling. Det er naturligt, at en Ønskeskand, der som denne til sin fuldstændige og grænsele Dødsfælde og Underjættelse udfortreer meget lang Tid og megen Uvædsel, ikke i alle sine Punkter kan blive fuldstændigen bestemt her, og da Ministeriet Ansættelser i forte Grundloven allerede engang er fremkaldte, samt da en yderligere Dødsfælde af de enkelte Punkter, som her komme i Betragtning, neppe vilde kunne antages at faae nogen bestemt Indflydelse paa den Afstemning, som nu vil finde Sted, troer jeg, at det for Debet ikke vilde blive en Ønskeskand for yderligere Discussion fra Ministeriets Side, og jeg skal derfor for mit Vedkommende henholde mig til hvad jeg har givet om Sagen under den foreløbige Behandling.

Grundtvig: Det gjaldt ogsaa i Gensende til Det, at Overtro og Vantro kan ligge meget nær ved hinanden, og saaledes finder jeg, at den Vantro, som den ærede Ordfører beskriver sig i Gensende til at kunne drage Det, som ikke skulde være alreede uoverdygtige eller snevdygtige, at den ligger meget nær ved hvad jeg saa i denne Sammenhæng kalder en Overtro, at i Ordet „Næringsmænd“ skulde have saamegen baade Dyde og Klarhed i sig, at naar man blot sagde det, skulde man ikke alene kunne se, hvad der allerede vilde være meget, at derved menes den saakaldte „Jury“, men man skulde og tillige kunne se, at Offentlighed og Mandtighed laa drøbt ved og maatte nødvendig med det Alereede bryde det igjennem. Dette er nu ikke min Mening, og derfor har jeg foreslaaet, at naar man virkelig ønsker, at Offentlighed og Mandtighed herfor saavint muligt skal blive Sjelen i vor Retssæle, at da disse Ord virkelig ogsaa sættes i Grundloven, og derhos der skulde bestemmes noget om, at en Indretning, som ligner den under Navnet Jury bestemt, skal søges indføre, da vil det vel ogsaa være det Bæste, det mindste mellem Kammeret, at sætte et Det, som man er vid paa skal bestyde dette, skede for at sætte den ny foreslaaede Betænkelse, som i Grundloven saadant betyde set Indet.

Ordføreren: Det vilde være forogjævet at anstille en udfærlig Underjættelse af det Spørgsmaal, om det virkelig er Grund til hos os at indføre de saakaldte Juryer; herfor den ærede Ordfører eller nogen anden her indlædt sig i mindre Raade paa Spørgsmaalet om, under hvilke Betingelser en Jurysindretning kan være gavnlig, kan blive en Svætte for Retfærdigheden og Udøvelsen af Retfærdigheden, og om de skulde Sted hos os eller kunne ventes længere her i Tiden at ville finde Sted. Hun har paadaarst sig, at jeg har erkendt, at den Grundtanke, hvorefter Jurysindretningen gaar ud, er rigtig; det har jeg vilnet ogsaa, jeg har ogsaa vedsendt mig, at jeg antager, at Jurym, saaledes som den har udførelt sig i England, er en ganske fortreffelig Indretning, men jeg har ogsaa udtalt, hvorefter jeg troer, at hos os mangte alreede de Betingelser, hvorefter Jurym kan blive en saadan Indretning, ligesom jeg har udtalt, at Jurysindretningen, saaledes som den har vilst sig i Frankrig, og saaledes som den har vilst sig i de fleste Provinsier, hvor det er bleven indført, navnlig i de pænslede Rhinprovincier, er en maadelig Indretning, som ikke har nogen Tildel der, og med hvilken det er gjort

de allerede sigt Indretninger, ligesom det er klart, at den Opfatning, som den ærede Ordfører siger ikke saa lunde Sted, nemlig at man under Stin of at denne denaader, netop har gjort sig gjældende i Frankrig, og paa den anden Side er den hele Indretning af Jurym saadan, at man tydelig kan se, at den looglyer, fra hvem Jurym har faaet sin nuværende Ordning, nemlig Napoleon, i sit Hjerte var en fjende deraf og derfor vilde gjøre dens Virksomhed saa indskrænket som muligt. Naar den ærede Ordfører har foreslaaet, at det kan er den nuværende Indretning, der ikke kan behaale med denne Indretning, saa jeg bemærke, at en virkelig Indretning finder Sted her, det der efterst Bøgherene ere stattede ubarnet en Actor og Defensor, hvorefter og vor Processmaade alreede ikke kan sammenlignes med den, som finder Sted i andre Lande, som have en ren Indretning; derved skulde foreslaaede og hemmelige Indretninger indføres i Sted i Frankrig i høieste Grad. Jeg skal levetig ikke indlade mig videre paa denne Materie, som er altsor udførelt til her paany at afhandles, saameget mindre, som Udelte alreede ikke er gaaet ind paa det, som jeg ønsker som det Væsentlige; at uvalde noget, som i sig selv kan være en saul Tanke, og en Tanke, som har sin Berettigelse, men som ved Siden deraf er noget, som ikke lader sig gjennemføre, finder jeg alreede uindaaerligt, og derfor man derved fremdybet Indretningens Indførelse paa en Tid, da den ikke leder sig indføre i en fuldstændig Form, gjør man Uret. Jeg troer, at man her har givet saameget Regler for den tilkomende Lovgivning og Statsretsæle, at den vil blive tvungen frem paa en Tid, der ikke stemmer overens med Folkets virkelige Trang og Folkets virkelige Ønske. Derfor man ved den Forsamling, som nu grundlægges, virkelig vil indføre en uforlovet Frihed her i Landet, kunne vi ogsaa vente, at alle Frihedens Frugter deraf vilde fremdybet, uden at man behøver at indtrænge en saadan Foranstaltning, som endnu ikke er kendt hos os uden af Enkelte ved fremmede Strifter. Hvad Udtrykket angaar, finder jeg det meget udeligt, at man, naar man vil forbyde en ny Indretning, da vil forbyde den i et Udtryk, som Ingen forstaaer, og det gjør man, naar man bruger Udtrykket „Næringsmænd“. Om ogsaa Ordet engang i Tiden har hørt en Betydning, som ligner Jury, finder jeg det dog urigtigt, at man i det Debet, man indfører denne nye Indretning, benytter dette Udtryk. Naar jeg mente, at der skulde indføres en saadan Indretning, vilde jeg sige, at der skulde indføres den Indretning, som i fremmede Lande er bestemt under Navnet Juryer eller Ordføreren, da sagde man dog noget, som Folket eller en Del af Folket kunde forstaae, men hiint Udtryk vil Ingen kunne forstaae. Jeg finder det ligeledes udeligt, naar det saar „i Rødgjerningsfager“, thi efter det nuværende Lovsprog er det Sager, der ere Ønskeskand for offentlig Betænkelse; men det er ingenlunde Meningen, og som bestemt ere i Frankrig, hvis Jurysindretning det er, man nærmest har hørt for Det, alle Sager udelte fra Jurym med Udelte af politiske, som angaar en mindre Straf end 5 Mark Indspærring i Correctionshuset. Et Udtryk „Sandsnævnet“ langt mere betegner den Indretning og nærmere passer sig til den nuværende Lovgivning, det har jeg øjens under den foreløbige Behandling; men jeg troer, at naar man vil indføre denne Indretning, skal man ved den første Anledning deraf ikke bruge Ordet „Sandsnævnet“ eller „Næringsmænd“, men man skulde angive det, som var Indretningens Bæst, at med Gensyn til disse vigtige Bøgher, vilde nærmere blive at bestemme, skal Spørgsmaalet, om den er rigtig eller ikke, afgjæres ved nogle dertil udnævnte Medlem af Folket, og man kunde